

der. I det hele maa vi jo se saaledes paa det, at de sidste Finanslove, som have været vedtagne, have været meget rundelige, det skal indrømmes, og have været vedtagne under Indtrykket af stigende Indtægter og stigende Kassebeholdning. Det er en given Sag, at hvis Strømmen vender sig og Indtægterne ikke stige længere, eller hvis de endogsaa kunstigt falde, vil det være muligt, uden at gøre stor Skade, paa adskillige Punkter at begrænse Udgifterne, saaledes at de f. Eks. komme ned under, hvad de ere paa denne Finanslov. Dette vil jeg udtrykkeligt gøre opmærksom paa, naar vi tale om de store ny Udgifter, som vente os. Jeg regner selvfølgelig med, at disse Udgifter komme, og jeg vil sige, at de ville jo gøre Gennemgangen gennem de Depressionstider, vi maaske staa overfor, meget vanskelig for os. Men Depressionstider, Tider, hvor Toldindtægterne, Statsbanernes Indtægter ere i Nedgang eller i Stilstand, pleje jo dog kun at vare forholdsvis kort. Der plejer at komme Stigning paa ny, og jeg haaber, at det vil gaa saaledes ogsaa denne Gang. Nogle ny Indtægter kunne vi ogsaa vente, saaledes 1 Mill. Kr. om Aaret, anslaa jeg det til, af Afgiften af Nationalbankens Oktroj, og naar det nuværende Banegaardsterrain er gjort rydeligt, skal jo Københavns Kommune i 15 Aar bidrage 1 Mill. Kr. om Aaret til Statskassen. Det bliver altsaa 2 Mill. Kr. aarlig af ny Indtægter, vi kunne vente her. Endvidere staa vi nu for en ny Vurdering til Ejendomsskyld, og jeg tror, at den vil bevirke, at Ejendomsskyldindtægten for Statskassen vil blive noget større. Der er dog vist ingen Tvivl om, at Prisen paa Landejendomme er stigende, og dette maa ogsaa sætte sine Mærker ved Ejendomsskylden, rimeligvis ogsaa ved Formue-skatten. Endnu skal jeg oplyse, at i de første 10 Maaneder af indeværende Finansaar har Tolden givet 2 Mill. Kr. mere end i de samme 10 Maaneder af det foregaaende Aar, og Depressionen har altsaa for saa vidt ikke vist sig der. Men jeg vil dog ikke lægge Skjul paa, at dens første Spor synes at have vist sig, idet der ved Udgangen af Januar var noget over 2 Mill. Kr.s Stigning, men Februar viste en Nedgang, ikke overdreven stor, men dog nogen, uagtet Februar i Aar havde 29 Dage.

Dette er de almindelige Bemærkninger, hvormed jeg skal ledsage min Anbefaling af Finansloven for det kommende Finansaar. Hvad Enkelthederne angaar,

skal jeg slet ikke omtale dem. Jeg tror ogsaa, at ærede Medlemmer af dette Ting ved at gennemgaa Finansloven Post for Post ville finde, at der ikke er meget opsigtvækkende Enkeltheder deri, at den helt igennem er, hvad jeg vil kalde en virkelig ordinær Finanslov. Jeg tror derfor ogsaa trøstigt at kunne anbefale det høje Ting at vedtage Loven i den Skikkelse, hvori den her foreligger.

P. G. C. Jensen: Det er jo ikke noget nyt, at Finanslovforslaget kommer herop i dette Ting med et Underskud. Vi ere vant til at se det Aar for Aar. Det Underskud, som i Dag fremtræder, svarer omtrent til Underskuddet i Fjor. Men vi have ogsaa en anden Erfaring, og det er den, at det gaar ikke saa galt til, som Finansloven synes at tyde paa. Thi naar Statsregnskabet aflægges, er det overordentlig meget forskelligt fra Finansloven og viser meget ofte et Overskud der, hvor Finansloven har vist et Underskud. Dette synes jo at være meget fortræffeligt og er det til en vis Grad ogsaa, men det forekommer mig dog nok, at man dertil kunde knytte den Betragtning, at det altsaa vel maa være Tilfældet, at Rigsdagen, ledet af de Herrer Ministre, ikke forstaar at lave et Overslag. Thi hvis det var et Overslag, saaledes som man plejer at bruge dette Udtryk, burde det jo være noget, som skulde i det væsentlige holdes, ikke overskrides meget til den ene eller anden Side; det skulde give et virkeligt Billede af, hvorledes man forestiller sig den nærmeste Fremtid. Det er, som sagt, ikke Tilfældet, og dette kunde jo nok give Anledning til at rejse det Spørgsmaal, om man ved ikke at indrette Finansloven saaledes, som Grundloven siger, at den skal være, et virkeligt *Overslag* over Statens Indtægter og Udgifter for det kommende Finansaar, vel nok faar noget, som har Navn af Finanslov, men i Virkeligheden er en Samling af mer eller mindre tilfældige Bevillinger. Naturligvis er der en Mængde Bevillinger, som ikke ere fri, som altsaa maa findes paa enhver Finanslov, men for de fri Bevillingers Vedkommende gælder det i Virkeligheden, at de have en meget tilfældig Karakter, og i den Henseende forekommer det mig, at den ærede Regering ikke er ganske fri for at lade sig noget for meget lede af Tilfældigheder. Den højtaerede Finansminister udtalte i dette Øjeblik, at det var vanskelig at modstaa de Begæringer, der fremkom; især naar der var mange Penge